

दानिएलको पुस्तक - सत्तरी संख्या

प्राचीन पट्टिकाहरूबाट आधुनिक जिम्मेवारीहरूसम्म: वाचाको यात्राको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-02-03

जब प्रभुले प्राचीन इस्राएलसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, उहाँले करारसम्बन्धको आधार र प्रतीकका रूपमा दुई पाटीहरू प्रदान गर्नुभयो। ती दुई पाटीहरूले प्राचीन इस्राएलको यो जिम्मेवारीलाई पनि चिन्हित गर्थे कि तिनीहरूले संसारसमक्ष ती दुई पाटीहरूको जीवित साक्षी प्रस्तुत गर्नु। जब प्रभुले आधुनिक इस्राएलसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, उहाँले करारसम्बन्धको आधार र प्रतीकका रूपमा दुई पाटीहरू प्रदान गर्नुभयो। ती दुई पाटीहरूले तिनीहरूको यो जिम्मेवारीलाई पनि चिन्हित गर्थे कि तिनीहरूले संसारसमक्ष सबै चार पाटीहरूको जीवित साक्षी प्रस्तुत गर्नु।

ती दुई पाटीहरू परमेश्वरले प्राचीन शाब्दिक इस्राएललाई मिश्रको बन्धनको शाब्दिक दासत्वबाट छुटकारा दिनुभएको तुरुन्तैपछि, र तिनीहरूलाई लाल समुद्र पार गर्ने निराशाबाट पार लगाउनुभएको पछि दिइएका थिए। प्राचीन शाब्दिक इस्राएल बन्धनमा रहेको समयावधि भविष्यवाणीमा विशेष रूपमा चार सय तीस वर्ष भनेर पहिचान गरिएको थियो, र बन्धनमा रहँदा प्राचीन शाब्दिक इस्राएलले बिस्रियो, र सातौँ-दिनको विश्रामदिन पालन गर्न छोड्यो।

दुईवटा पट्टिकाहरू आत्मिक आधुनिक इस्राएललाई परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्याथोलिक बन्धनको आत्मिक दासत्वबाट छुटकारा दिनुभएपछि, र 1844 को महान् निराशाबाट पार गराउनुभएलगत्तै दिइएका थिए। आत्मिक आधुनिक इस्राएल बन्धनमा रहेको समयावधि अगमवाणीमा विशेषरूपमा एक हजार दुई सय साठी वर्षका रूपमा चिनाइएको थियो, र बन्धनमा रहँदा आत्मिक आधुनिक इस्राएलले सातौँ-दिनको विश्रामदिनलाई बिस्रियो, र त्यसको पालन गर्न छाड्यो।

जसै इतिहासमा परमेश्वरले प्राचीन इस्राएलका निम्ति लैजान मोशालाई ती दुई पाटीहरू दिनुभयो, त्यही समयमा उनका भाइ हारूनले सुनको बाछाको मूर्ति बनाइरहेका थिए। दश आज्ञाका ती दुई पाटीहरूले परमेश्वर ईश्वरालु परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी प्रकट गर्छन्, र उहाँको ईश्वरता विशेषतः मूर्तिपूजाविरुद्ध प्रकट हुन्छ; अनि जब मोशा पर्वतबाट ओर्लिए, तब परमेश्वरका प्रवक्ताको रूपमा चुनिएका व्यक्तिद्वारा निर्मित सुनको मूर्तिको वरिपरि प्राचीन इस्राएल नाङ्गै नाचिरहेको थियो।

अनि मोशाले तिनलाई पठाउनुहुने परमप्रभुका सबै वचनहरू, र उहाँले तिनलाई आज्ञा गर्नुभएका सबै चिन्हहरू हारूनलाई बताए। अनि मोशा र हारून गएर इस्राएलका सन्तानहरूका सबै जेठाबाठाहरूलाई एकसाथ भेला गरे। अनि हारूनले परमप्रभुले मोशासँग बोल्नुभएका सबै वचनहरू भने, र जनताका सामु ती चिन्हहरू देखाए।
प्रस्थान 4:28-30।

जब करारका दुई पट्टिकाहरू प्रदान गरिएका थिए, त्यस करार-इतिहासको अवधिमा प्राचीन इस्राएललाई अगुवाइ गर्ने अगमवक्ताका भाइ डाहको प्रतिमासम्बन्धी विद्रोहको अगुवा थिए। जब करारका दुई पट्टिकाहरू प्रदान गरिएका थिए, त्यस करार-इतिहासको अवधिमा आधुनिक इस्राएललाई अगुवाइ गर्ने अगमवादिनीका पति 1863 को विद्रोहका अगुवा थिए, र 1863 ले एडभेन्टवादको पहिलो पुस्तालाई वेदीको ढोकाको प्रवेशद्वारमा स्थापित गरिएको डाहको प्रतिमाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको जनाउँछ।

तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, “हे मानिसको सन्तान, अब तेरा आँखा उत्तरतर्फ उठाऊ।” तब मैले मेरा आँखा उत्तरतर्फ उठाएँ, र हेर, वेदीको ढोकामा, प्रवेशद्वारतर्फ उत्तर दिशामा, डाहको त्यो मूर्ति थियो। इजकिएल ८:५।

“वेदी” ख्रीष्टको प्रतीक हो।

“हामी पवित्र र साधारणलाई मिसाउने खतरामा छौं। परमेश्वरबाट आएको पवित्र आगो हाम्रो प्रयत्नहरूमा प्रयोग गरिनुपर्छ। साँचो वेदी खीष्ट हुनुहुन्छ; साँचो आगो पवित्र आत्मा हुनुहुन्छ। यही नै हाम्रो प्रेरणा हो। केवल पवित्र आत्माले कुनै मानिसलाई अगुवाइ र मार्गदर्शन गर्नुहुन्छ भने मात्र ऊ सुरक्षित सल्लाहकार हुन्छ। यदि हामी परमेश्वर र उहाँका चुनिएका जनहरूबाट अलग भई अपरिचित वेदीहरूमा सोधपुछ गर्नतिर फर्कियो भने, हामीलाई हाम्रा कर्मअनुसार उत्तर दिइनेछ।” Selected Messages, book 3, 300.

“ढोका” मण्डली हो।

“नम्र र विश्वास गर्ने आत्माका लागि, पृथ्वीमा भएको परमेश्वरको घर स्वर्गतर्फको ढोका हो। स्तुतिको गीत, प्रार्थना, खीष्टका प्रतिनिधिहरूद्वारा बोलिएका वचनहरू—यी सबै परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको माध्यमहरू हुन्, जसद्वारा मानिसहरूलाई माथिको मण्डलीका लागि, त्यस उच्चतर उपासनाका लागि तयार पारिन्छ, जहाँ कुनै अशुद्ध वस्तु प्रवेश गर्न सक्दैन।” Testimonies, volume 5, 491.

१८६३ मा, लाओडिसियाली एडभेन्टवाद कानुनी रूपमा दर्ता गरिएको एक मण्डली बन्यो र एक आन्दोलन रहन छोड्यो। त्यस बिन्दुमा तिनीहरू मण्डलीको इतिहासभित्र “प्रवेश” गरे। १८६३ मा, खीष्टको मण्डलीले संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारसँग कानुनी सम्बन्धमा प्रवेश गर्‍यो। त्यही वर्ष तिनीहरूले हबक्कूकका दुई पवित्र पाटीहरूको स्थान लिन एउटा जाली चार्ट पनि प्रस्तुत गरे। दोस्रो पाटी तयार हुनासाथ, भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको दृष्टिले हारूनद्वारा प्रतिरूपित गरिएकाहरू एउटा जाली मूर्ति तयार गरिरहेका थिए।

दोस्रो आज्ञा मूर्तिपूजा र प्रतिमाहरूको आराधनाविरुद्धको सबैभन्दा स्पष्ट चेतावनी हो। यहीँ परमेश्वरले आफूलाई डाह गर्ने परमेश्वरको रूपमा प्रकट गर्नुहुन्छ। यहीँ उहाँले यो सिद्धान्त पनि स्थापित गर्नुहुन्छ कि दुष्टहरूमाथिको दण्ड उहाँले तेस्रो र चौथो पुस्तासम्मका लागि सुरक्षित राख्नुहुन्छ। दश आज्ञा खीष्टको चरित्रको प्रतिलिपि हुन्।

खीष्टलाई अस्वीकार गर्नु, र त्यसपछिका परिणामहरूका लागि, तिनीहरू जिम्मेवार थिए। एउटा राष्ट्रको पाप र एउटा राष्ट्रको विनाश धार्मिक अगुवाहरूका कारण भयो।

“हाम्रा दिनमा पनि के उही प्रभावहरू कार्यरत छैनन्? प्रभुको दाखबारीका किसानहरूमध्ये के धेरै जना यहूदी अगुवाहरूका पदचिह्नमा हिँडिरहेका छैनन्? के धार्मिक शिक्षकहरूले मानिसहरूलाई परमेश्वरको वचनका स्पष्ट मागहरूबाट टाढा लैजाँदै छैनन्? तिनीहरूलाई परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति आज्ञाकारितामा शिक्षित गर्नुको सट्टा, के तिनीहरूले तिनीहरूलाई अपराधमा शिक्षित गरिरहेका छैनन्? मण्डलीहरूका धेरै मञ्चहरूबाट मानिसहरूलाई यो शिक्षा दिइन्छ कि परमेश्वरको व्यवस्था तिनीहरूमाथि बाध्यकारी छैन। मानवीय परम्परा, विधि-विधान, र रीतिरिवाजहरूलाई उच्च पारिन्छ। परमेश्वरका वरदानहरूका कारण उत्पन्न घमण्ड र आत्म-सन्तोषलाई पोषित गरिन्छ, जबकि परमेश्वरका दाबीहरूलाई उपेक्षा गरिन्छ।”

“परमेश्वरको व्यवस्था अलग राख्दा मानिसहरूले आफूले के गरिरहेका छन् भन्ने जान्दैनन्। परमेश्वरको व्यवस्था उहाँको चरित्रको प्रतिलिपि हो। यसमा उहाँको राज्यका सिद्धान्तहरू समावेश छन्। जसले यी सिद्धान्तहरू स्वीकार गर्न इन्कार गर्छ, उसले आफूलाई त्यस प्रवाहबाट बाहिर राखिरहेको हुन्छ जहाँ परमेश्वरका आशिषहरू बग्छन्।” Christ’s Object Lessons, 305.

खीष्टको चरित्र उहाँको प्रतिरूप हो, र यसमा उहाँ ईर्ष्यालु परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने कुरा समावेश छ। परमेश्वरको ईर्ष्या खीष्टमा प्रकट भयो जब उहाँले दुई पटक मन्दिर शुद्ध गर्नुभयो। मन्दिरको पहिलो शुद्धीकरणमा, त्यस कार्यका साक्षी भएका चेलाहरू त्यसपछि यस कुरा सम्झन प्रेरित भए कि धर्मशास्त्रले परमेश्वरको ईर्ष्यालाई उल्लेख गरेको थियो।

यहूदीहरूको निस्तार-चाड नजिकै थियो, र येशू यरूशलेमतिर उक्लनुभयो। अनि उहाँले मन्दिरमा गोरु, भेडा र परेवा बेच्नेहरूलाई, तथा मुद्रा साट्नेहरूलाई त्यहाँ बसेका भेट्नुभयो। अनि साना डोरीहरूबाट कोर्षा बनाएर उहाँले ती सबैलाई, भेडा र गोरुसमेत, मन्दिरबाट धपाइदिनुभयो; मुद्रा साट्नेहरूको पैसा छरपस्ट पारिदिनुभयो, र तिनीहरूका मेजहरू उल्टाइदिनुभयो। अनि परेवा बेच्नेहरूलाई उहाँले भन्नुभयो, यी वस्तुहरू यहाँबाट लग; मेरा

पिताको घरलाई व्यापारको घर नबनाओ। तब उहाँका चेलाहरूले यो लेखिएको कुरा सम्झे, “तपाईंको घरप्रतिको जोशले मलाई भस्म पारेको छ।” यूहन्ना 2:13-17.

धर्मशास्त्रहरूमा हिब्रू र युनानी दुवै भाषामा “zealous” भन्ने शब्द “jealous” भन्ने शब्द पनि हो। ती एउटै शब्द हुन्। जब ख्रीष्टले मन्दिर शुद्ध पार्नुभयो, तब उहाँले परमेश्वरको डाह प्रकट गरिरहनुभएको थियो, जो परमेश्वरको चरित्रको त्यो गुण हो जुन दोस्रो आज्ञामा पहिचान गरिएको छ, र यो विशेष गरी मूर्तिपूजाको विरुद्धमा प्रकट हुन्छ। जब मोशा दुईवटा पाटी लिएर पर्वतबाट ओर्लिए र हारूनले के गरेको थियो तथा मानिसहरूले के गरिरहेका थिए भन्ने बुझे, तब उनले ती दुईवटा पाटी फुटाइदिए। ती दुईवटा पाटी डाहको साँचो प्रतिरूप थिए, किनकि ती भौतिक प्रतिनिधित्वहरू थिए जसले परमेश्वरलाई डाही परमेश्वरको रूपमा पहिचान गराउँथे। जब मोशाले ती दुईवटा पाटी फुटाए, तब उनले ठीक त्यही डाह प्रकट गरिरहेका थिए जुन दोस्रो आज्ञामा पहिचान गरिएको छ।

अनि मोशा फर्किए, र पर्वतबाट तल ओर्लिए, र साक्षीका ती दुई पट्टिका उहाँको हातमा थिए; ती पट्टिकाहरू दुवैतर्फ लेखिएका थिए; एकातर्फ र अर्कातर्फ तिनमा लेखिएको थियो। अनि ती पट्टिकाहरू परमेश्वरकै कृति थिए, र त्यो लेखाइ परमेश्वरकै लेखाइ थियो, जो ती पट्टिकाहरूमा कुँदिएको थियो। अनि जब यहोशूले मानिसहरूको कराउँदै गरेको आवाज सुने, तब उनले मोशालाई भने, “छाउनीमा युद्धको कोलाहल छ।” अनि उहाँले भन्नुभयो, “न त यो विजयका निम्ति कराउनेहरूको आवाज हो, न त पराजित भएकाहरूको विलापको आवाज नै हो; तर गाउनेहरूको आवाज म सुनिरहेको छु।” अनि यस्तो भयो, जब उहाँ छाउनीनजिक आइपुग्नुभयो, उहाँले त्यो बाछो र नाच देख्नुभयो; तब मोशाको क्रोध प्रज्वलित भयो, र उहाँले ती पट्टिकाहरू आफ्ना हातबाट फ्याँकिदिनुभयो, र पर्वतको फेदीमा तिनलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नुभयो। प्रस्थान 32:15-19.

दुई शिलापाटीहरू परमेश्वरको चरित्रको साक्षी थिए। परमेश्वरको चरित्र नै त्यो प्रतिरूप हो, जुन ख्रीष्टको धार्मिकताद्वारा मानिसहरूमा गठन हुनुपर्छ। ती दुई शिलापाटीहरू ईर्ष्याको साँचो प्रतिरूप हुन्, र प्राचीन इस्राएललाई ईर्ष्याको साँचो प्रतिरूप प्रदान गरिँदै गरेको ठीक त्यही समयमा हारूनले ईर्ष्याको एउटा जाली प्रतिरूप उत्पन्न गरेको थियो। जसमा ख्रीष्ट भित्रै गठन हुनुभएको छ, तिनीहरूमा उहाँको प्रतिरूप र उहाँको धार्मिकताको वस्त्र हुन्छ; तर हारूनका उत्सव मनाउनेहरू नाङ्गै नाचिरहेका थिए, किनकि तिनीहरू लाओडिसियालीहरू थिए। लाओडिसियालीहरू “दीन, दुःखी, दरिद्र, अन्धा, र नाङ्गा” हुन्छन्।

जब मोशाले देखे कि मानिसहरू नाङ्गा भएका थिए; (किनकि हारूनले तिनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूका सामु तिनीहरूको लाजको लागि नाङ्गा बनाएको थियो)। प्रस्थान 32:25।

सन् 1856 मा, नक्कली चार्ट तयार गरिएको सात वर्षअघि, जेम्स र एलेन व्हाइट दुवैले यो आन्दोलन लाओडिसियाको अवस्थामा प्रवेश गरिसकेको छ भन्ने पहिचान गरे। सन् 1863 मा, एडभेन्टवाद आध्यात्मिक रूपमा त्यत्तिकै “नाङ्गो” थियो, जत्तिकै प्राचीन इस्राएल शाब्दिक रूपमा “नाङ्गो” थियो, जब तिनीहरू डाहको नक्कली प्रतिमाको वरिपरि नाचिरहेका थिए। हारूनले बनाएको नक्कल सुनबाट बनाइएको एउटा मूर्ति थियो, तर त्यो बाछोको प्रतिमा थियो, जुन एउटा पशु हो। त्यो पशुको प्रतिमा थियो, र साथै पशुका निम्ति एउटा प्रतिमा पनि थियो। सुनको बाछो पशुको प्रतिमा थियो, तर त्यो ती देवताहरूलाई पनि समर्पित गरिएको थियो, जसबारे हारूनले अन्यायपूर्वक घोषणा गरेका थिए कि तिनीहरूले इस्राएललाई मिश्रको दासत्वबाट छुटकारा दिएका थिए।

अनि उनले त्यो तिनीहरूका हातबाट लिए, र कुँदने औजारले त्यसलाई आकार दिए, पगालेर एउटा बाछो बनाएपछि; अनि तिनीहरूले भने, हे इस्राएल, यी नै तेरा देवताहरू हुन्, जसले तँलाई मिश्रदेशबाट बाहिर ल्याए। र हारूनले त्यो देख्दा त्यसको अगाडि एउटा वेदी बनाए; अनि हारूनले घोषणा गरे, र भने, भोलि परमप्रभुको निम्ति एउटा पर्व हुनेछ। अनि भोलिपल्ट तिनीहरू बिहानै उठे, र होमबलिहरू चढाए, र मेलबलिहरू ल्याए; अनि मानिसहरू खान र पिउन बसे, र खेलवाड गर्न उठे। प्रस्थान 32:4-6.

सुनको बाछो एउटा पशुको प्रतिमा थियो, तर त्यो झूटा देवताहरूलाई समर्पित गरिएको थियो, यसकारण त्यो पशुलाई अर्पित गरिएको प्रतिमा (भेटी) पनि थियो। त्यो प्रतिमा सुनको बनाइएको थियो, जुन बाबेलको प्रतीक हो, र त्यो बाछो

थियो, जुन पवित्रस्थानको सेवाकार्यमा सबैभन्दा उच्च कोटिको भेटी हो। त्यो मिश्रका देवताहरूलाई समर्पित गरिएको थियो। रहस्यमय बाबेल (किनकि सबै अगमवाणीसम्बन्धी साक्ष्यहरूले संसारको अन्त्यलाई चिनाउँछन्) एउटा पशुमाथि सवार स्त्रीबाट बनेको छ। त्यो स्त्रीले चढेको पशु संयुक्त राष्ट्रसंघ (दश राजाहरू) हो, र त्यो अजिङ्गर, नास्तिकता र मिश्रको प्रतीक हो। ती स्त्री आफैं परमेश्वरको साँचो मण्डलीको एउटा जाली प्रतिरूप हो। हारूनले मिश्रका देवताहरूलाई समर्पित गरेको सुनको बाछोले प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रकी महान् वेश्यालाई पूर्वचित्रित गर्‍यो, जो बाबेल (सुन), पशुमाथि (मिश्र) सवार, तथा जाली मण्डली (बाछो) हो।

त्यसै समयमा हारूनले एउटा वेदी निर्माण गरे, जसले, भर्खरै परिभाषित गरिएझैं, साँचो वेदी ख्रीष्टको प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यसपछि उनले आराधनाको एउटा जाली व्यवस्था स्थापना गरे, किनकि उनले भोलिपल्ट परमप्रभुको निम्ति एउटा पर्वको घोषणा गरे। हारूनको सुनौलो बाछो जनावरको “प्रतिमा” र “निम्ति” थियो, र त्यो एउटा जाली ख्रीष्टको “अगाडि” स्थापना गरिएको थियो, अनि उसको झूटा आराधना-व्यवस्थाको उत्सव मनाउन एउटा दिन छुट्याइयो।

संयुक्त राज्य अमेरिका त्यही शक्ति हो जसले पशुको प्रतिमा खडा गर्छ र त्यसपछि संसारलाई त्यसको उदाहरण पछ्याउन बाध्य बनाउँछ। संयुक्त राज्य अमेरिकसँग त्यो आराधना-प्रणाली संसारमाथि थोपर्ने शक्ति छ, र त्यसले यो कार्य पशुको दृष्टिमा, त्यसको “सामु” गर्दछ।

अनि मैले पृथ्वीबाट उक्लेर आउँदै गरेको अर्को जनावर देखें; त्यसका थुमा पाठाको जस्ता दुईवटा थिए, तर त्यो अजिङ्गरझैं बोल्थ्यो। अनि त्यसले आफ्नो सामुने पहिलो जनावरको सबै अधिकार प्रयोग गर्दछ, र पृथ्वीलाई तथा त्यसमा बसोबास गर्नेहरूलाई त्यस पहिलो जनावरको पूजा गर्न लगाउँछ, जसको घातक घाउ निको पारिएको थियो। प्रकाश १३:११, १२।

पापको मानिस, अर्थात् पोपतन्त्र, प्रकाश १३ को समुद्री पशु हो। जब संयुक्त राज्य अमेरिका, चाँडै आउन लागेको आइतबारको कानूनको समयमा, अजिङ्गरझैं बोल्छ, तब त्यसले संसारलाई आफ्ना “अधि” रहेको त्यस पशुको एउटा प्रतिमा खडा गर्न बाध्य पार्न थाल्छ। संयुक्त राज्य अमेरिका (पार्थिव पशु) का अधि रहेको पशु पोपतन्त्र (समुद्री पशु) हो। पोपतन्त्र एक नक्कली ख्रीष्ट हो, र ख्रीष्ट साँचो वेदी हुनुहुन्छ, त्यसैले हारूनले नक्कली ख्रीष्टका अधि आफ्नो सुनको प्रतिमा खडा गरेको थियो। त्यसपछि हारूनले अर्को दिन हुन लागिरहेको पर्व-दिनको घोषणाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको झूटो आराधना-प्रणाली स्थापना गर्‍यो। संयुक्त राज्य अमेरिकाले पनि झूटो आराधना-प्रणाली थोपर्छ, र त्यो पनि आराधनाको एउटा नक्कली दिनसँग सम्बन्धित छ।

जब मोशा पर्वतबाट ओर्ले, तब विवाद साँचो र झूटो डाहको प्रतिमाबीच थियो—ख्रीष्टको प्रतिमा वा शैतानको प्रतिमा। त्यो जालसाजीमा एउटा जाली ख्रीष्ट (वेदी), एउटा जाली अनुभव (लाओडिसियाली), र आराधनाको एउटा जाली दिन (“भोलि परमप्रभुको पर्व हुनेछ”) समावेश थियो। सुनको बाछोसम्बन्धी विद्रोहले शीघ्रै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी विद्रोहलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, तर यसले १८६३ मा भएको लाओडिसियाली एडभेन्टवादको विद्रोहलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छ।

१८६३ मा, हबक्कूकका दुई पाटीहरूमा प्रस्तुत मिलरको सपनाका रत्नहरूलाई ढाकछोप गर्न एउटा नक्कली पाटी प्रस्तुत गरियो। ती दुई पाटीहरू मोशाले पर्वतमा प्राप्त गरेका दुई पाटीहरूद्वारा पूर्वछायित गरिएका थिए। १८६३ मा, संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारसँग एक कानुनी सम्बन्ध स्थापित गरियो, जसद्वारा मिलेराइट आन्दोलनको अन्त्य भयो र लाओडिसियाको आन्दोलनलाई कानुनी रूपमा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको रूपमा दर्ता गरियो। त्यो सम्बन्ध हारूनको पशुको प्रतिमाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, जसलाई अगमवाणीगत रूपमा चर्च र राज्यको संयोजन भनेर परिभाषित गरिन्छ; यसरी १८६३ मा मिलेराइटहरूले चर्च-राज्य सम्बन्ध स्थापना गरेको कुराको पूर्वछाया दिँदै, र साथै चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको पनि पूर्वछाया दिँदै।

लाओडिसियाको जाली अनुभवको प्रतिनिधित्व गर्ने हारूनका नाङ्गा नाच्ने मूर्खहरू, १८५६ सम्ममा मिलेराइट आन्दोलन जस्तो बनेको थियो, ठीक त्यस्तै थियो। हारूनका नाच्ने मूर्खहरूले प्रतिनिधित्व गरेको आत्मिक अनुभव

मोशाको अनुभवसँग विपरीत थियो, जसले मूर्तिपूजाप्रति परमेश्वरको चरित्रको ईर्ष्यालाई प्रकट गरिरहेको थियो। भविष्यवाणीमा “नृत्य” छलको प्रतीक हो, र हारूनका नाच्ने मूर्खहरूले त्यस छललाई पनि प्रतिनिधित्व गर्थे, जुन संयुक्त राज्य अमेरिकाले संसारलाई नबुकदनेसरको बाजाको तालमा “नाच्न” बाध्य पार्दा ल्याइन्छ, जबकि टायरकी वेश्या आफ्ना गीतहरू गाउँछे।

१८६३ मा, लाओडिकियाली मिलेराइट आन्दोलन कानुनी रूपमा दर्ता गरिएको लाओडिकियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीमा रूपान्तरित भयो। अघिल्ला लेखहरूमा पहिचान गरिएझैं, १८६३ मा यरीहो पुनर्निर्माण गरियो, किनकि यरीहो लाओडिकियाको समृद्धिको प्रतीक हो र यरूशलेम नगरको नक्कली प्रतिरूपको रूपमा कार्य गर्दछ। १८६३ मा, एउटा नक्कली भविष्यवाणीसम्बन्धी चार्टको परिचयले हारून, सुनको बाछो, र नाच्ने मूर्खहरूको इतिहासको पुनरावृत्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। रातो समुद्रबाट भएको उद्धारको इतिहासलाई सिस्टर ह्याइटले प्रारम्भिक एड्भेन्टवादको इतिहासलाई चित्रण गर्न बारम्बार प्रयोग गर्नुभएको छ, र यो प्रयोग डाहको प्रतिमासम्बन्धी विवादमा मोशा र हारूनको इतिहाससँग पूर्ण रूपमा मेल खान्छ।

१८६३ मा, लाओडिकियाई एड्भेन्टवादको पहिलो पुस्ता त्यसबेला आरम्भ भयो जब वेदी (ख्रीष्ट) को सामु रहेको ढोकामा (मण्डलीमा) डाहको एउटा प्रतिमा स्थापित गरियो। त्यसपछि त्यो पहिलो पुस्ता घृणित कुराहरूको क्रमशः तीव्र बन्दै जाने इतिहासभित्र “प्रवेश” गर्‍यो।

तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसको पुत्र, अब उत्तरतर्फ आफ्नो आँखा उठाऊ। तब मैले उत्तरतर्फ आफ्ना आँखा उठाएँ, र हेर, वेदीको ढोकामा, प्रवेशद्वारमै, उत्तरतर्फ डाहको त्यो प्रतिमा थियो। इजकिएल ८:५।

हामी यी विचारहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“यो भयावह र गम्भीर समयमा हाम्रो अवस्था के छ? हाय, मण्डलीमा कस्तो घमण्ड प्रबल भइरहेको छ, कस्तो कपट, कस्तो छल, पोशाकप्रेम, तुच्छतापूर्ण हल्कापन र मनोरञ्जनप्रेम, कस्तो सर्वोच्चता पाउने चाहना! यी सबै पापहरूले मनलाई अन्धकारमय बनाएका छन्, जसले गर्दा अनन्त विषयहरूलाई पहिचान गरिएको छैन। के हामी धर्मशास्त्रहरूको खोजी गर्नेछौं, ताकि यस संसारको इतिहासमा हामी कहाँ उभिएका छौं भन्ने जान्न सकौं? के यस समयमा हाम्रो निम्ति सम्पन्न भइरहेको कार्य, र यो प्रायश्चित्तको कार्य अघि बढिरहँदा हामी पापीहरूले ग्रहण गर्नुपर्ने स्थानका सम्बन्धमा हामी सचेत र बुद्धिमान् बन्नेछौं? यदि हामीलाई आफ्ना प्राणहरूको मुक्तिको केही ख्याल छ भने, हामीले निश्चयात्मक परिवर्तन गर्नुपर्छ। हामीले साँचो पश्चात्तापसाथ प्रभुलाई खोज्नुपर्छ; हाम्रा पापहरू मेटाइदिनका लागि, हामीले आत्माको गहिरो खेदसहित आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्नुपर्छ।”

“हामी अब उप्रान्त मोहित भूमि माथि रहिरहनु हुँदैन। हामी हाम्रो अनुग्रहको समयको अन्त्यतर्फ द्रुतगतिमा अघि बढिरहेका छौं। प्रत्येक प्राणले यो सोधोस्, म परमेश्वरको सामु कसरी उभिएको छु? हाम्रा नामहरू कति चाँडै ख्रीष्टका ओठहरूमा आउन सक्छन्, र हाम्रा विषयहरू अन्तिम रूपमा निर्णय हुन सक्छन्, हामी जान्दैनौं। ओह, ती निर्णयहरू के हुनेछन्! के हामी धर्मीहरूसँग गनिनेछौं, वा के हामी दुष्टहरूसँग गणना गरिनेछौं?”

“मण्डली उठोस्, र परमेश्वरको सामु आफ्ना पतनहरूका लागि पश्चात्ताप गरोस्। चौकीदारहरू जागून्, र तुरहीले स्पष्ट ध्वनि निकालोस्। यो एक निश्चित चेतावनी हो जुन हामीले घोषणा गर्नुपर्छ। परमेश्वरले आफ्ना सेवकहरूलाई आज्ञा दिनुहुन्छ, ‘जोरसित कराऊ, नरोकिनु, तेरो आवाज तुरहीझैं उठाऊ, र मेरा प्रजालाई तिनीहरूको अपराध, र याकूबको घरानालाई तिनीहरूका पाप देखाऊ’ (यशैया ५८:१)। जनताको ध्यान आकृष्ट गरिनुपर्छ; यदि यो गर्न सकिएन भने, सबै प्रयास व्यर्थ हुन्छ; यद्यपि स्वर्गबाट एउटा स्वर्गदूत तल ओर्लेर तिनीहरूसित बोले पनि, उसका वचनहरूले त्यति पनि भलाइ गर्नेथिएनन्, जति उसले मृत्युका चिसा कानमा बोलिरहेको भए हुनेथियो।”

“कलीसियाले कार्यमा जागृत हुनुपर्छ। परमेश्वरको आत्मा तबसम्म कहिल्यै आउन सक्दैन जबसम्म उसले मार्ग तयार गर्दैन। हृदयको गम्भीर खोजबिन हुनुपर्छ। एकताबद्ध, दृढतापूर्वक निरन्तर प्रार्थना हुनुपर्छ, र विश्वासद्वारा परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूमा दाबी गरिनुपर्छ। प्राचीन समयमा जस्तै शरीरलाई टाटले ढाक्ने कुरा होइन, तर आत्माको गहिरो दीनता हुनुपर्छ। आत्म-सन्तोष र आत्म-उत्कर्षका लागि हामीसँग एउटा पनि कारण छैन। हामीले

परमेश्वरको शक्तिशाली हातमुनि आफूलाई नम्र तुल्याउनुपर्छ। साँचो खोजी गर्नेहरूलाई सान्त्वना दिन र आशिष् दिन उहाँ प्रकट हुनुहुन्छ।” Selected Messages, book 1, 125, 126.